

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเจ้าพลัง

(แบบฟอร์ม 4)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.....นางสาวปิยะรัตน์ วงศ์สน.....รหัสบุคคล..... 012216.....

โทรภายใน 3678 เบอร์โทรมือถือ 090-9627573 Email Address ann_m15@hotmail.com

หน่วยงาน ห้องคลอด (SDLR6)

ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาล ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตน์

*ชื่อ-สกุล นางสาว ปิยะรัตน์ วงศ์สน รหัสบุคคล 012216

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง บททดสอบ

ฉันปฏิบัติงานเป็นพยาบาล ณ ห้องคลอดศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตน์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี เป็นระยะเวลา 9 ปี เมื่ออายุงานมากขึ้น ความรับผิดชอบก็ย่อมมากขึ้นตามไปด้วย ฉันปฏิบัติงานในบทบาทของพยาบาลรองหัวหน้าเวร ซึ่งทำหน้าที่ในการดูแลน้องๆ พยาบาลในทีมเกี่ยวกับการบริหารยา การดูแลผู้รับบริการ และการทำหัตถการต่างๆ รวมทั้งช่วยพี่พยาบาลหัวหน้าเวรในการติดต่อประสานงานต่างๆ

การปฏิบัติงานของฉัน ตามอายุงานที่มากขึ้น คือการปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทพยาบาลหัวหน้าเวร โดยเริ่มต้นขึ้นในช่วงปลายปี 2564 มีพี่พยาบาลหัวหน้าเวรในหน่วยงานของฉันตั้งครรภ์ 2 ท่าน ฉันพยายามฝึกฝนและพัฒนาตนเองไม่ว่าจะเป็นการติดต่อประสานงาน การดูแลคุณแม่ตั้งครรภ์ทั้งในรายปกติหรือมีภาวะแทรกซ้อน และแล้ววันที่พี่ทั้ง 2 ท่านลาคลอดก็มาถึง ฉันต้องเป็นพยาบาลหัวหน้าเวรในระยะเวลา 3 เดือน การเป็นพยาบาลหัวหน้าเวรวันแรกของฉันไม่ค่อยราบรื่น อาจารย์แพทย์ต่อว่าฉันทางโทรศัพท์ เนื่องจากฉันรายงานอาการคนไข้ไม่ครบ จากนั้นฉันก็นั่งทบทวนตัวเองว่ามีข้อบกพร่องตรงไหน และคิดว่าจะนำการทำงานวันแรกในฐานะพยาบาลหัวหน้าเวรเป็นแรงผลักดัน ในทุกๆ วันของการทำงานของฉัน จะมีบททดสอบมาทดสอบความสามารถของฉันทุกวันทุกเวร ในการดูแลผู้รับบริการที่มีภาวะแทรกซ้อน หรือในเวรนั้นอาจมีผู้รับบริการเป็นจำนวนมาก อย่างวันนี้ก็เช่นกัน ฉันต้องดูแลผู้รับบริการที่มีภาวะตกเลือดหลังคลอดและมีความจำเป็นต้องได้รับเลือด ซึ่งฉันก็ให้เลือดผู้รับบริการมาก็หลายราย แต่ไม่คิดว่าวันนี้จะเกิดเหตุการณ์ในฐานะที่ฉันเป็นพยาบาลหัวหน้าเวร แล้วต้องดูแลผู้รับบริการที่แพ้เลือด ผู้รับบริการไม่สามารถรับเลือดชนิดไหนได้เลย เพราะให้ไปแล้วจะมีการแพ้ทุกชนิด ฉันควรทำอย่างไรดี เมื่อคนไข้รับเลือดไม่ได้ในขณะที่เดียวกันเลือดก็ไหลออกทางช่องคลอดเรื่อยๆ สัญญาณชีพมีการเปลี่ยนแปลงเป็นระยะๆ ฉันพยายามคลึงมดลูกสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและสัญญาณชีพของผู้รับบริการ พร้อมให้ยาและสารน้ำตามแผนการรักษาของแพทย์เจ้าของไข้ จากนั้นอาการของผู้รับบริการดีขึ้นจนพ้นระยะที่จะเป็นอันตรายถึงชีวิต นี่คือการที่ทำให้ฉันรู้ว่าฉันยังต้องใช้ความพยายามอีกมากในการที่จะพัฒนาตนเองในฐานะพยาบาลหัวหน้าเวร เพราะเหตุการณ์ครั้งนี้ สะท้อนถึงการตัดสินใจ

บททดสอบการตัดสินใจและการบริหารจัดการก็มาถึง เมื่อฉันมีผู้รับบริการในเวรดิกลั่นเกินที่ห้องคลอดจะรับได้เนื่องจากในหน่วยงานฉันมีห้องคลอด เพียง 5 ห้อง แต่วันนี้ฉันมีคนไข้มารอคคลอดและรอผ่าตัดคลอดบุตร จำนวน 7 ราย ฉันดูแลคนไข้มาคลอดคืนนั้น จนกระทั่งเวลา 06.00 น. อาจารย์เจ้าของไข้ซึ่งวันนั้นอาจารย์ท่านเดียวมีผู้รับบริการที่มารอคคลอดจำนวน 5 ราย อาจารย์แจ้งว่า “ต้องให้คนไข้ของผมทั้ง 5 คนคลอดก่อน 9 โมง” ฉันผู้ซึ่งเป็นพยาบาลหัวหน้าเวรต้องบริหารจัดการทั้งห้องคลอดและห้องผ่าตัดคลอดบุตร ให้ผู้รับบริการสามารถคลอดได้อย่างต่อเนื่อง ความคิดแรกเมื่อได้ยินอาจารย์บอกเช่นนั้น ฉันคิดว่า “ฉันจะทำได้ไหม” เมื่อเวลาผ่านไป ฉันเงยหน้ามองนาฬิกาที่เคาน์เตอร์พยาบาลเมื่อผู้รับบริการรายสุดท้ายคลอดอย่างปลอดภัย เวลาตอนนั้นประมาณ 09.00 น. ฉันยิ้มในใจและคิดว่า “ฉันและทีมทำได้” ถือว่าบททดสอบนี้ฉันสอบผ่าน ถึงแม้จะเหนื่อยไปบ้าง

บททดสอบต่อมาของฉันเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง เมื่อฉันต้องรับผู้รับบริการ ตั้งแต่เวลา 16.00 น.-08.00 น. ในเวลา 16 ชั่วโมงนี้ ฉันรับผู้รับบริการทั้งผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกมากกว่า 10 ราย ทีมงานของฉันต่างเหนื่อยล้าและเริ่มทำงานได้ช้าลง เหมือนทุกคนอยากพัก ขณะเดียวกันฉันก็อยากพัก แต่ฉันจะทำเป็นท้อแท้ หดกำลังใจไม่ได้ เพราะทุกคนในทีมก็จะหมดกำลังใจไปด้วย ฉันจึงพยายามทำให้การปฏิบัติงานวันนั้นมีแต่ความครึกครื้น อาทิ ข้อความที่ช่วยกระตุ้นการเปิดเพลงฟังเบาๆ พอให้ทุกคนได้ผ่อนคลาย ทำให้บรรยากาศการทำงานเป็นไปด้วยดี และแล้วเหตุการณ์ไม่คาดฝัน

ก็เกิดขึ้น ทำให้ทีมของฉันมีความวิตกกังวลอันตรายที่จะเกิดกับผู้รับบริการรายนั้น นั่นคือการทำที่ไม่สามารถติดต่ออาจารย์เจ้าของไข้ได้ ผู้รับบริการรายนั้นมีความเสี่ยงต่อมดลูกแตก เนื่องจากเคยมีประวัติผ่าตัดคลอดมาก่อน และมดลูกหดตัวสม่ำเสมอ ทุก 3-5 นาที ฉันถามแพทย์เวรสูติ-นรีเวชว่า “ผู้รับบริการรายนี้สามารถรอการผ่าตัดคลอดบุตรได้นานสุดกี่ชั่วโมง” แพทย์ตอบกลับมว่า “สามารถรอได้ 2 ชั่วโมงค่ะ” ตอนนั้นฉันรับรู้ได้ว่าทุกคนในทีมมีความวิตกกังวล ฉันจึงบอกพยาบาลทุกคนว่า “ไม่เป็นไร พี่จะลองติดต่ออาจารย์ไปเรื่อยๆ แต่ถ้าคนไข้ปวดมากขึ้นพี่จะติดต่ออาจารย์อีกท่าน” ทุกคนดูคลายความกังวลขึ้น สุดท้ายอาจารย์เจ้าของไข้ก็ติดต่อกลับมาและมารดาได้รับการดูแลผ่าตัดคลอดบุตรทางหน้าท้องอย่างปลอดภัย บททดสอบนี้ทำให้ฉันรู้ว่าการใส่ใจในการทำงานเป็นสิ่งสำคัญ ที่ช่วยให้ทีมทำงานได้อย่างราบรื่นและมีความสุข

บททดสอบสุดท้ายก่อนที่ฉันจะสิ้นสุดบทบาทการเป็นพยาบาลหัวหน้าเวร เนื่องจากพี่ทั้ง 2 ท่านที่ลาคลอดจะกลับมาปฏิบัติงานแล้ว ผู้รับบริการอายุครรภ์ 39 สัปดาห์มาห้องคลอดด้วยอาการเลือดออกทางช่องคลอด เมื่อผู้รับบริการขึ้นนอนบนเตียง สิ่งที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น น้องในทีมของฉันไม่สามารถฟังเสียงหัวใจทารกได้ ฉันจึงไปช่วยน้องพยาบาลหาเสียงหัวใจทารกในครรภ์ แต่หาอย่างไรก็หาไม่พบ ฉันจึงโทรศัพท์รายงานแพทย์เจ้าของไข้ เมื่อแพทย์มาถึง จึงทำการตรวจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง พบเสียงหัวใจทารกเพียงแค่ 3 ครั้งเบาๆ แพทย์เจ้าของไข้กล่าวว่า “เอาเลยสิ รออะไร” คำกล่าวนี้หมายถึงการผ่าตัดคลอดบุตรแบบฉุกเฉิน แต่การทำงานไม่ได้ง่ายอย่างที่คิด เพราะเป็นช่วง covid-19 ซึ่งยังไม่มีผลการตรวจโควิด แล้วก็ไม่รู้ว่าการคลอดออกมาจะเป็นอย่างไร ฉันตัดสินใจแจ้งทีมพยาบาลในห้องคลอด วิทยาลัยพยาบาล แพทย์ผู้ช่วยผ่าตัด กุมารแพทย์ และพยาบาลที่หอผู้ป่วยทารกแรกเกิด ว่าจะมีการผ่าตัดคลอดบุตรแบบฉุกเฉินที่ยังไม่มีผลโควิด ฉันและน้องย้ายคนไข้เข้าห้องผ่าตัด ทีมต้องแต่งกายด้วยชุดปราศจากเชื้อ ไม่นานการผ่าตัดเริ่มต้นขึ้น เด็กน้อยคลอดออกมาด้วยผิวที่ขาวซีด ไม่เคลื่อนไหวร่างกาย ไม่มีแม่แต่เสียงร้อง ทีมแพทย์ตะโกนให้ฉันเพจ CPR Newborn ทุกคนมากันอย่างรวดเร็วและช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่ในสถานการณ์ที่ผลโควิดก็ยังไม่ออก แต่ทุกคนก็มุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือเด็ก จนกระทั่งอัตราการเต้นของหัวใจเด็กกลับมา แต่ก็ยังเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ เพราะหลังจากนั้นอีก 2 วัน เด็กคนนี้ก็จากไปอย่างสงบ บททดสอบนี้สอนฉันว่าเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้นได้เสมอ ฉันต้องเตรียมพร้อมตั้งรับตลอดเวลา

บททดสอบชีวิตของฉันในการเป็นพยาบาลหัวหน้าเวรไม่ใช่เรื่องง่าย หลายครั้งที่ฉันรู้สึกท้อจนไม่อยากมาทำงาน แต่ฉันก็คิดเสมอว่าบททดสอบดังกล่าวจะทำให้ฉันเติบโตขึ้น และเป็นแรงผลักดันให้ฉันก้าวไปข้างหน้า อาจมีการหยุดเดินบ้าง พักบ้าง แต่ไม่ได้หมายความว่าเราต้องถอยหลังไปเรื่อยๆ จนไม่อยากทำอะไรจนกลายเป็นผู้แพ้ต่อบททดสอบนั้น เมื่อฉันคิดได้อย่างนั้น ฉันจะก้าวออกมาทำงานด้วยความมั่นใจ และตั้งใจเสมอว่า ฉันจะมีสติในการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อน้องๆ และพยายามบริหารจัดการทีมให้ปฏิบัติงานอย่างราบรื่น รวมทั้งการดูแลมารดาและทารกให้คลอดอย่างปลอดภัยและอยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุข

ขอบคุณบททดสอบชีวิตการทำงาน

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....นางสาวปิยะรัตน์ วงศ์สน.....
ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....นางสาวบุญทวี สุนทรลัมศิริ.....
สังกัด.....ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน์.....
วัน / เดือน / ปี.....30 / มีนาคม / 2565.....